

forslag virkelig vil træde hindrende i Vejen for en saadan Reform. Skulde man kunne komme til en grundigere Omordning af Statterforholdene, vilde en Lov som denne jo kun faa en midlertidig Karakter. Der er intet principstridigt i den, navnlig efter de Betragtninger, der anstilles fra den anden Side. — Men for det andet vil jeg fremhæve som min Opfattelse, at det vil være ganske usforvarligt, naar der er Tale om Fyldestgørelse af et Retfærdighedstrav ved denne Lov, at udsætte den af rent taktiske Hensyn. — Med disse Bemærkninger skal jeg udtale det Ønske, at selv om det ikke kan antages, at dette Lovforslag skulde blive ophøjet til Lov i nærværende Samling, Spørgsmaalet dog ved den Vedtagelse, jeg venter her i Tinget, maa blive ret aktuelt, og at det da maa kunne ventes at blive løst i en nær Fremtid.

Madsen-Nygdal: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet ved denne Sags 3dje Behandling, idet jeg er gaaet ud fra, at mine Bemærkninger ved 2den Behandling vilde være tilstrækkelige til at begrunde min Afstemning i Dag. Men den Udtalelse, vi nu have hørt, har gjort det nødvendigt for mig alligevel at gøre et Par Bemærkninger. — Det ærede Medlem forsikrer os, at dette Forslag imødeses med Længsel af Købstæderne; han siger, at der er en overordentlig Trang dertil i Købstæderne, og tror navnlig, at Købstæderne i alt væsentligt vilde være tilfredse, naar dette Lovforslag kunde blive vedtaget. Jeg skal ikke komme ind paa at omtale, hvorvidt det ærede Medlem har Ret i disse Betragtninger eller ikke; det lader jeg ligge. Men jeg vil blot sige, at det kommer jo ikke blot an paa, om Købstæderne ere tilfredse, eller paa at tilfredsstille deres Længsel, men paa at give en Lov, som kan være til Gavn for hele Landet; og som er i Overensstemmelse med den almindelige Trang hele Landet over. — Det ærede Medlem talte noget om, at dette Forslag havde en midlertidig Karakter; men dette med den midlertidige Karakter har ikke nogen Betydning for mig. Jeg kender af lang Erfaring, hvad det vil sige at vedtage midlertidige Love. Jeg skal i saa Henseende blot minde om, at der i 1861 i Rigsdagen blev vedtaget nogle midlertidige Bestemmelser om Rjøbenhavns Stattevæsen, som skulde revideres inden 3 Aar, og denne midlertidige Lov gælder den Dag i Dag efter 35 Aars Forløb. Jeg kunde nævne adskillige andre Eksempler i denne Henseende. Man skal derfor være forsigtig med at tale om en Lovs midlertidige Karakter.

— Det ærede Medlem lod til at ville bebrejde mig og mine Meningsfæller, at vi vilde udsætte Afgørelsen af et saadant Spørgsmaal af rent taktiske Hensyn, som han sagde. Nej, det er ikke taktiske Hensyn, der lede os, men, som jeg har gjort gældende ved 2den Behandling, Hensynet til den almindelige Trang, der Landet over er til Stede til at faa en tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet om den personlige Kommuneskat. Det er af Hensyn dertil, at vi absolut mødte os en Lov som denne, og jeg vil slutte med at sige, at ligesom man i 3 Aar forgæves har forsøgt at gennemføre en Løsning af den mellemkommunale Beskatning paa Grundlag af, at Opholdskommunen skulde have Lov til at beskatte og fordele Staten, vil ogsaa det Forsøg, som her er Tale om, ganske sikkert blive et mislykket Forsøg. Jeg tror, det er aldeles umuligt at komme frem ad den Vej, og jeg skal derfor endnu en Gang tilraade det høje Ting at stemme imod dette Lovforslag.

J. Pedersen: Af tidligere anførte Grunde maa jeg ogsaa mødsette mig dette Lovforslag. Jeg er ganske vist klar over, at den reelle Virkning i Øjeblikket vil blive ganske den samme, enten man stemmer for eller imod Forslaget; men da dets Vedtagelse jo kun kan have til Hensigt at give et Slags Udtryk for, hvad Landstinget som saadant ønsker i denne Sag, og da jeg maa være af den Opfattelse, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, at dette Ønske fra Landstingets Side faar større Tilslutning end høist fornødent, maa jeg anbefale ærede Meningsfæller at stemme imod Forslaget.

Guld: Jeg vil blot over for det ærede Medlem for 7de Kred (Madsen-Nygdal) bemærke, at dette Forslag ingenlunde alene er et Forslag, der er til Gavn for Købstæderne. Det kommer ikke i Modstrid med det, som det ærede Medlem udtalte om, at et Lovforslag burde være af den Natur, at det kunde være nyttigt for hele Landet. Forslaget rammer jo ganske paa samme Maade Forholdene i Købstæderne og paa Landet. Det er i ingen Henseende en særlig Købstadlov. At det faktisk Forhold er det, at Købstæderne fortrinsvis lide under den tilstedeværende Mangel paa Lovgivning paa dette Omraade, er dog noget ganske andet. Det forekommer mig at være en mærkelig Opfattelse, at man ikke skulde kunne give en Lov, fordi den faktisk bliver til mere Gavn for den ene Del af Landet end for den anden. Her er nemlig ikke